

1

Nhà “tôi” có khu vườn rộng. Nhờ bố dạy cách nhắm mắt ngửi hương mà “tôi” phân biệt được từng loài hoa, dù nhắm mắt, đóng cửa sổ vẫn biết hoa nào đang nở.

2

“Tôi” nhận ra khu vườn và bố là món quà quý giá nhất cuộc đời, còn những bông hoa chính là người dẫn đường trong khu vườn ấy.

3

“Tôi” chỉ cần nghe bước chân là biết bố cách bao xa, nghe tiếng kêu cứu cũng nhận ra đó là Tí ở bờ sông.

4

Khi Tí biểu bố những trái ổi to mềm, bố cắn một miếng thật ngon dù ít khi ăn, vì luôn trân trọng tấm lòng của mọi người.